

281

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 lutego 1956 r.

w sprawie rozliczania się z zaliczek w zagranicznych środkach płatniczych na podróże zagraniczne.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby służbowo delegowane lub przeniesione z kraju za granicę, które w związku z tym otrzymują zaliczkę w zagranicznych środkach płatniczych, obowiązane są rozliczyć się z zaliczki w terminie określonym obowiązującymi przepisami o należnościach z tytułu delegacji i przeniesień służbowych zagranicznych.

2. Rozliczenie z zaliczki powinno być dokonane z zachowaniem przepisów §§ 2 i 3 niniejszego zarządzenia oraz szczegółowego trybu i zasad, które określi w drodze instrukcji Narodowy Bank Polski.

§ 2. 1. Rozliczenie z zaliczki w zagranicznych środkach płatniczych składa się jednostce delegującej lub zarządzającej przeniesienie.

2. Jednostka delegująca lub zarządzająca przeniesienie po sprawdzeniu rozliczenia przesyła je organowi właściwemu w myśl § 3 do zatwierdzenia. Przesłanie powinno nastąpić w ciągu 15 dni od dnia otrzymania rozliczenia.

§ 3. 1. Rozliczenie z zaliczki w zagranicznych środkach płatniczych wymaga zatwierdzenia.

2. Rozliczenia zatwierdzają:

- 1) resortowo właściwy organ naczelny (ministerstwo, urząd centralny) — gdy zaliczką obciążony jest plan obrotów płatniczych z zagranicą tego organu naczelnego,
- 2) Narodowy Bank Polski — gdy zaliczką obciążony jest plan obrotów płatniczych z zagranicą jednostki nie będącej organem naczelnym.

3. Organ właściwy w myśl ust. 2 pkt 1 obowiązany jest sprawdzić rozliczenie w ciągu 15 dni od dnia otrzymania rozliczenia i w razie zatwierdzenia zawiadomić o tym niezwłocznie Narodowy Bank Polski, a w przypadku gdy rozliczenie nie kwalifikuje się do zatwierdzenia — wystąpić w trybie określonym instrukcją, o której mowa w § 1 ust. 2, do Narodowego Banku Polskiego z wnioskiem o zezwolenie na uznanie rozliczenia.

§ 4. 1. Kontrolę nad terminowością wykonania przepisów § 2 ust. 2 i § 3 ust. 3 sprawuje Narodowy Bank Polski.

2. Ponadto prawidłowość rozliczeń i zatwierdzeń podlega kontroli właściwych organów kontroli dewizowej.

§ 5. Akta dotyczące rozliczeń z zagranicznych środków płatniczych przydzielonych w związku z podróżami za granicę powinny być przechowywane dla celów kontroli dewizowej przez okres 5 lat, licząc od daty decyzji w sprawie zatwierdzenia rozliczenia.

§ 6. 1. Osoby inne niż delegowane lub przeniesione służbowo, które w związku z podróżą za granicę uzyskały przydział zagranicznych środków płatniczych, obowiązane są rozliczyć się wobec Narodowego Banku Polskiego z wydatkowania tych środków płatniczych, jeżeli zastrzeżono to w zezwoleniu dewizowym.

2. W razie braku odmiennych zastrzeżeń w zezwoleniu dewizowym na przydział zagranicznych środków płatniczych wydatkowanie przez te osoby oraz rozliczenie z wydatkowania środków płatniczych, jak również odprowadzenie pozostałości powinno odpowiadać zasadom określonym w instrukcji Narodowego Banku Polskiego, o której mowa w § 1 ust. 2.

§ 7. Z dniem wejścia w życie zarządzenia nie mają zastosowania przepisy:

- 1) uchwały generalnej nr 41 Komisji Dewizowej z dnia 20 kwietnia 1948 r. o sposobie rozliczania się z zagranicznych środków płatniczych, przydzielanych przez Komisję Dewizową na cele wyjazdów za granicę, oraz
- 2) instrukcji Komisji Dewizowej z dnia 29 października 1951 r. w sprawie wydatkowania oraz sposobu rozliczania zagranicznych środków płatniczych, przydzielanych przez Komisję Dewizową na podróże zagraniczne.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: z upoważnienia *H. Kotlicki*
Dyrektor Generalny